

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/16222 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 15 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 april 2008, verzonden op 13 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

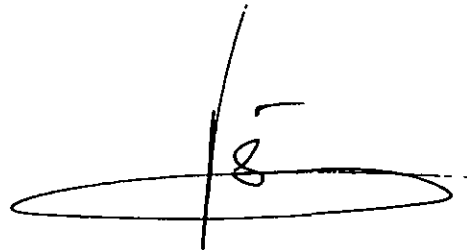
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 november 2008

314-563.

Verzonden: 10 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/16222

V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. H.C. van Asperen, advocaat te Rotterdam.

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. J.H. den Haan.

I Procesverloop

1 Aan eiser, geboren op en van Sierra Leone nationaliteit, is bij beschikking van 23 september 2002 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) verleend, geldig van 26 december 2001 tot 26 december 2004. Op 19 oktober 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000. Op 5 december 2006 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Op 10 januari 2007 heeft eiser zijn zienswijze hierop naar voren gebracht. Bij besluit van 20 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2 Op 13 april 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 21 december 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 22 januari 2008. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000, is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

1.2 Ingevolge artikel II van de Wet van 24 juni 2004 tot wijziging van de Vreemdelingenwet 2000, houdende verlenging van de tijdelijkheid van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd (*Stb.* 2004, 299; hierna: de wijzigingswet) is de wijzigingswet niet van toepassing op de aanvraag van eiser en blijft voor hem de termijn van drie jaar van toepassing, zoals deze in artikel 34 van de Vw 2000 was vastgelegd voordat de wijzigingswet in werking trad.

1.3 Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000, zoals van toepassing in deze zaak, kan de aanvraag als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf

Reg.nr.: AWB 07/16222

2

heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

1.4 Ingevolge artikel 32, eerste lid aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

1.5 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

1.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gebaseerd op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

1.7 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef, en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2 Verweerder heeft de bestreden beslissing - samengevat en zakelijk weergegeven - doen steunen op de volgende overwegingen. Aan eiser is een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend in verband met de algehele situatie in Sierra Leone (de d-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000). Met de afschaffing van het categoriaal beschermingsbeleid voor dat land per 16 september 2002 is de grond voor verlening van de vergunning komen te vervallen. Er deed zich derhalve een grond voor als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 en om die reden heeft verweerder de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen. Ten tijde van de verlening van de vergunning voor bepaalde tijd bestonden, en ook thans bestaan, geen andere gronden om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen.

Reg.nr.: AWB 07/16222

3

3 *Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe aan dat hem op onjuiste gronden een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is onthouden.*

Ten onrechte stelt verweerder dat de grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de d-grond van artikel 29 van de Vw 2000 is komen te ontvallen. Verweerder is niet ingegaan op hetgeen hij hierover in zijn zienswijze heeft aangevoerd. *Subsidiair meent eiser dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de b-grond of de c-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000. Voorts meent eiser dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op een van de andere gronden van artikel 29 van de Vw 2000. Verweerder had bij de beoordeling van het asielrelaas niet artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 mogen tegenwerpen. Anders dan verweerder stelt is geen sprake van het toerekenbaar ontbreken van documenten. Verweerder heeft op dit punt gehandeld in strijd met het geldende beleid, zoals verwoord in onderdeel C4/3.6.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) (in het bestreden besluit door verweerder aangeduid als onderdeel C1/5.8.3). Verweerder verwijst in het bestreden besluit naar de paragraaf 'reisroute', onder b, maar gaat voorbij aan hetgeen in diezelfde paragraaf onder a is vermeld. In deze laatste paragraaf wordt niet voor niets alleen voor een reis over land of per vliegtuig aangegeven dat het in het algemeen onaannemelijk is dat een asielzoeker niet over enig indicatief bewijs beschikt. Dit uitgangspunt gaat niet op voor een verstekeling aan boord van een zeeschip. Een verstekeling beschikt per definitie niet over reisbescheiden of andere indicatieve bewijzen. Eiser stelt dat hij gedetailleerd heeft beschreven over zijn verblijf aan boord van het zeeschip. Hij verwijst naar zijn beschrijving van de lading en naar zijn verklaring hoe hij het schip heeft verlaten en hoe hij vanuit de haven naar het aanmeldcentrum is gereisd. Ook verwijst hij naar zijn verklaring omtrent zijn zeer slechte fysieke en psychische conditie tijdens de zeereis.*

Tot slot brengt eiser naar voren dat in het gehoor van 9 maart 2007 geen enkele vraag is gesteld ten aanzien van de hem in de zienswijze aangevoerde punten ter ontkrachting van door verweerder geconstateerde tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden. Verweerder is in het bestreden besluit ten onrechte geheel voorbij gegaan aan deze ingebrachte punten. Ter zitting heeft eiser de omvang van het beroep beperkt tot de b-, c- en d-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

4 *De rechtbank overweegt het volgende.*

4.1 *Op 26 december 2004, de datum waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van eiser afliep, was het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone afgeschaft.*

Verweerder heeft in het voornemen aangegeven waar hij de beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid op heeft gebaseerd. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft in haar uitspraken van 26 februari 2003 (LJN: AF9731 en AF9735) en 26 februari 2007 (LJN: BA9325) overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone zodanig ten goede is veranderd dat niet langer categoriale bescherming behoeft te worden geboden.

Hiertegenover staan slechts de stellingen van eiser, dat er sprake zou zijn een instabiele mensenrechtensituatie en een hoge werkloosheid die een gevaar vormt voor de openbare orde en veiligheid. Deze stellingen zijn echter geheel niet onderbouwd, zodat verweerder kon volstaan met een verwijzing naar hetgeen hij in het voornemen gemotiveerd heeft overwogen.

Reg.nr.: AWB 07/16222

4

Verweerder heeft derhalve terecht geconcludeerd dat op het moment dat de geldigheidsduur van de aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afliep, de grond voor verlening van deze vergunning was komen te vervallen. Derhalve deed zich een grond voor als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Gelet hierop heeft verweerder op goede gronden de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen.

4.2 Ten aanzien van de stelling van eiser dat zijn asielrelaas geloofwaardig moet worden geacht en verweerder hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b of c van de Vw 2000 had moeten verlenen, overweegt de rechtbank als volgt.

4.2.1 Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het asielrelaas hanteert verweerder het beleid dat van belang is of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000, mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

4.2.2 Eiser stelt dat hem ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen door verweerder. De rechtbank verwerpt dit betoog.

4.2.2.1 Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling van 22 december 2004 (LJN: AR8506), stelt de rechtbank voorop dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, waaronder begrepen de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, behoort tot de verantwoordelijkheid van verweerder en dat deze slechts terughoudend door de rechter kan worden getoetst. De beslissing welke documenten noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag en ter onderbouwing daarvan hadden kunnen en moeten worden overgelegd, maakt deel uit van die beoordeling.

In de genoemde uitspraak heeft de Afdeling geoordeeld over een situatie die vergelijkbaar is met die van eiser, namelijk die van een vreemdeling die geen documenten kon overleggen ter vaststelling van de gevolgde reisroute en per schip had gereisd. Uit deze uitspraak leidt de rechtbank af dat het enkele feit dat per schip is gereisd er niet per definitie toe leidt dat het ontbreken van bescheiden de vreemdeling niet mag worden toegerekend. Verweerder mag derhalve, zoals hij ook in zijn beleid heeft neergelegd, ook van vreemdelingen die per schip zijn gereisd verlangen dat zij bescheiden overleggen. Wanneer zij daartoe niet in staat zijn, mag verweerder van hen verlangen dat een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring afleggen over de reisroute.

De uitleg van het beleid van verweerder inzake documenten en verklaringen met betrekking tot de reisroute zoals eiser die voorstaat, kan dan ook niet worden gevolgd.

4.2.2.2 Eiser weet niet de naam of kleur van het schip of onder welke vlag het voer. Ook weet eiser niet wat het schip vervoerde, of het schip heeft aangemeerd, hoe lang de reis geduurd heeft en in welke havenplaats hij van boord is gegaan. Dat eiser op de vlucht was,

Reg.nr.: AWB 07/16222

5

minderjarig was en - naar hij stelt, maar niet heeft onderbouwd of geconcretiseerd - tijdens de zeereis in zeer slechte fysieke en psychische conditie verkeerde, neemt niet weg dat van eiser verwacht mag worden dat hij informatie kan verschaffen over dergelijke eenvoudige zaken.

Daarnaast heeft eiser tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de manier waarop hij aan boord van het schip is gekomen. In het eerste gehoor heeft hij verklaard dat hij stiekem alleen aan boord van het schip is gegaan, terwijl hij in het nader gehoor heeft verklaard dat hij met behulp van een man aan boord van het schip is gegaan, maar hoe dat precies is verlopen, kon eiser niet vertellen. De enkele stelling dat eiser in de war was tijdens het eerste verhoor - hetgeen hij overigens niet heeft aangegeven in dat gehoor - is onvoldoende om de tegenstrijdigheid te verklaren.

4.2.2.3 Anders dan eiser ter zitting heeft gesteld, heeft verweerder niet verlangd dat eiser *zeer* gedetailleerd zou verklaren, maar - conform zijn beleid - dat eiser gedetailleerd zou verklaren. De stelling van eiser mist dan ook feitelijke grondslag.

4.2.2.4 Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Derhalve dient van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

4.3.1 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser nauwelijks gedetailleerde beschrijvingen heeft kunnen geven van hetgeen hem is overkomen. Zo heeft eiser niet, zelfs niet bij benadering, kunnen aangeven wanneer hij is opgepakt door de rebellen. Voorts heeft eiser verschillend verklaard over de periode na zijn gevangenschap in een kazern in ..... Eiser heeft geen aannemelijke verklaring kunnen geven waarom hij niets heeft kunnen verklaren over het stadsdeel Wellington in ..... waar hij vijf maanden heeft verbleven. Reeds hierom heeft verweerder zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitging.

4.3.2 De rechtbank verwerpt het betoog dat sprake is van een ondeugdelijke voorbereiding van het bestreden besluit, nu in het gehoor van 9 maart 2007 geen vragen zijn gesteld over delen van het relaas die ongeloofwaardig werden geacht. De rechtbank stelt voorop dat het aan eiser is om de feiten en omstandigheden te stellen en aannemelijk te maken, die kunnen leiden tot verlening van de gevraagde vergunning. Hieruit vloeit ook voort, dat eiser consistent en helder zal moeten verklaren. Verweerder heeft in het voornemen aangegeven op welke punten hij het relaas van eiser ongeloofwaardig acht en waarom, waarop eiser in zijn zienswijze heeft kunnen reageren. Ook heeft eiser de gelegenheid gehad om, buiten de vragen om, aanvullend te verklaren tijdens het gehoor van 9 maart 2007. Verweerder heeft eiser afdoende gelegenheid geboden om zijn reactie te geven en de twijfels van verweerder weg te nemen. In de gegeven omstandigheden, en gelet op het feit dat op eiser de plicht rust om zijn relaas aannemelijk te maken, rustte er geen plicht op verweerder om elk punt van twijfel nog eens afzonderlijk aan de orde te stellen tijdens het gehoor van 9 maart 2007.

Dat het eerste gehoor niet of slechts gedeeltelijk met een rechtshulpverlener is doorgenomen komt volledig voor rekening en risico van eiser.

4.4.1 Nu verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitging en eiser geen andere gronden heeft aangevoerd ter

Reg.nr.: AWB 07/16222

6

---

onderbouwing van zijn beroep op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), mocht verweerder concluderen dat eiser geen specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt op grond waarvan geoordeeld zou dienen te worden dat hij bij gedwongen terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt derhalve geen schending van artikel 3 van het EVRM. Verweerder heeft dan ook terecht geen grond aanwezig geacht voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de b-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

4.4.2 Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van het vertrek van eiser uit het land van herkomst. Daartoe wordt overwogen dat verweerder, als eerder overwogen, in redelijkheid tot het oordeel mocht komen dat het relaas ongeloofwaardig is en eiser in beroep ook niets ter verdere onderbouwing heeft aangevoerd. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de c-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

4.5 Uit hetgeen hierboven is overwogen vloeit voort dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat ook thans eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de b-, c- of d-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

4.6 Het beroep is ongegrond.

4.7 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr.: AWB 07/16222

7

III Beslissing

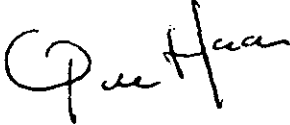
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

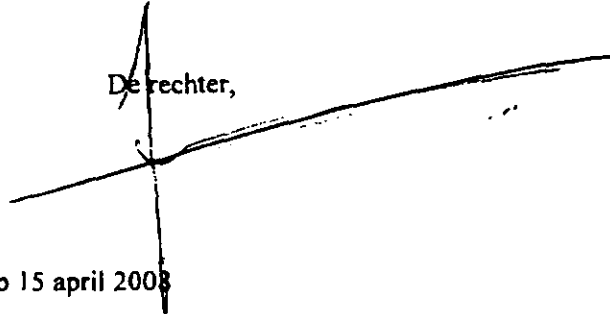
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J. van den Bos, rechter, en door deze en mr. P. de Haas, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

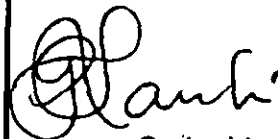
Uitgesproken in het openbaar op 15 april 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: **13 MEI 2008**

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

G. Danki

ADVOCATEN

Hilde van Asperen
 Reinier Feiner
 Marianne Huisman*
 Martin Iwema
 Katja Logtenberg
 Dinie Martens
 Jacqueline Nieuwstraten
 Amanda de Nijs*
 Ton Rhijnsburger
 Rogier Scheltes
 Ria van Seventer
 Nelleke Stolk
 Remko Wijling
 Alex Wintjes

* VFAS-scheidingsbemiddelaar

SECRETARESSES

Anita van Binsbergen
 Nettie Bosman
 Yvonne van Gent
 Hanneke van Kruijl
 An Rook
 Berry van der Waal
 Ger van der Wel

BUREAUCHEF

Jacqueline Vlegenthart

RECEPTIE/TELEFOON

Selma Bentum
 Petra Schallenberg

POSTADRES

Postbus 3725
 3003 AS Rotterdam

E-MAIL

Info@advokatenkollektief.com

WEBSITE

www.advokatenkollektief.com

BEZOEKADRES

Crooswijksesingel 34
 Rotterdam (3034 CJ)

Telefoon: 010-4650966
 Fax: 010-4654039

Kantoortijden:
 9.00-17.00 uur

PER POST EN PER TELEFAX: 070- 3651380

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 JUN 2008	
ZAAKNR.	200804101/1V2
AAN:	12
BEHANDELD DD:	PAR:

Rotterdam, 5 juni 2008

HvA/LGI

Betreft : DARAMY/IND
 Kenmerk : AWB-nummer: 07/16222, Vreemdelingenkamer
 Rotterdam
 IND-dossiernummer: 0112.19.2039
 Ons kenmerk: 20081112
 E-mail : h.van.asperen@advokatenkollektief.com

HOGER BEROEP

Geeft te kennen:

, geboren , van Sierraleoonse nationaliteit, wonende te 3033 SR Rotterdam aan de Van der Sluisstraat 240, in deze zaak woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Crooswijksesingel 34 op het kantoor van het Advokatenkollektief Rotterdam, van welk kantoor mevrouw mr. H.C. van Asperen tot gemachtigde wordt gesteld, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (zie bijlage: machtiging) tot het instellen van dit hoger beroep.

Verweerder is:

De Staatssecretaris van Justitie, gevestigd te 's-Gravenhage, IND Procesvertegenwoordiging, Bordewijklaan 62, 2591 XR 's-Gravenhage.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, Vreemdelingenkamer, d.d. 15 april 2008, verzonden 13 mei 2008, AWB-nummer 07/16222. Een kopie van die uitspraak wordt hierbij overgelegd. Appellant meent dat met die uitspraak zijn aanspraken niet naar behoren zijn erkend.

GRIEF 1

De rechtbank heeft ten onrechte het beroep van appelland op strijd met het beleid zoals verwoord in C4/3.6.3 Vc2000 verworpen. Verweerder had appelland, die als verstekeling aan boord van een zeeschip naar Nederland is gekomen, niet in redelijkheid mogen tegenwerpen, dat hij niet over reisdocumenten beschikt, aangezien een verstekeling per definitie niet beschikt over reisbescheiden. Op dat punt is sprake van strijd met het geldende beleid zoals vastgelegd in genoemde paragraaf van de vreemdelingencirculaire. De rechtbank heeft dat miskend.

GRIEF 2

De rechtbank heeft ten onrechte niet geoordeeld, dat verweerder niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen, dat het ontbreken van documenten aan appelland is toe te rekenen.

Appelland kon, zoals in grief 1 al is opgemerkt, niet over reisdocumenten beschikken gezien de wijze waarop hij heeft gereisd. En over die wijze van reizen heeft hij zo gedetailleerd verklaard als gezien de omstandigheden mogelijk was.

De door de rechtbank in overweging 4.2.2.2. genoemde tegenstrijdigheid in de verklaringen van appelland over de wijze waarop hij aan boord van het schip is gekomen, is gebaseerd op een onjuist citaat uit het verslag van het Eerste Gehoor. De rechtbank heeft kennelijk geciteerd uit het voornemen van verweerder (midden pagina 2). De rechtbank heeft ten onrechte geen nota genomen van de betreffende passage in het rapport Eerste Gehoor (pagina 6) en evenmin van de passage in de zienswijze, waarin van de zijde van appelland wordt gewezen op die misvatting. Appelland heeft bij het Eerste Gehoor niet verklaard dat hij stiekem *alleen* aan boord van het schip is gegaan. Het woordje *alleen* is in de zienswijze door IND zelf toegevoegd. Daarmee is een tegenstrijdigheid gecreëerd die er niet is. Appelland heeft bij het Nader Gehoor aangevuld, dat hij door de man die hij eerder had ontmoet en die hem wilde helpen aan boord van het schip is gebracht.

De uitspraak van de rechtbank mist op dit punt een feitelijke grondslag.

GRIEF 3

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid aanhef en onder f Vw2000 heeft kunnen tegenwerpen.

Uit de grieven 1 en 2 volgt, dat de rechtbank tot het oordeel had moeten komen, dat verweerder aan genoemd artikel in redelijkheid geen toepassing heeft kunnen geven, althans, dat verweerder op dat punt een ondeugdelijke motivering heeft gehanteerd..

Daaruit volgt dat voor de beoordeling van het asielrelaas een onjuist toetsingskader is toegepast. Het criterium van de positieve overtuigingskracht had niet gehanteerd mogen worden, hetgeen de rechtbank heeft miskend.

GRIEF 4

De uitspraak van de rechtbank is gebrekkig gemotiveerd, nu de rechtbank in overweging 4.2.2.1 verwijst naar een uitspraak van uw Afdeling zonder vermelding van een zaaknummer en met vermelding van een onjuiste vindplaats, waardoor de uitspraak niet te traceren is.

Op rechtspraak.nl is onder het in de uitspraak genoemde LJV-kenmerk geen uitspraak te vinden en op RaadvanState.nl is de door de rechtbank bedoelde uitspraak niet te traceren op het enige andere door de rechtbank genoemde kenmerk, namelijk de datum 22 december 2004.

Appelland is in zijn belangen geschaad nu hij niet in staat is om de overwegingen van de rechtbank te beoordelen in het licht van de uitspraak van uw Afdeling waarop de rechtbank zich stelt te baseren.

GRIEF 5

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielaanvraag van appelland geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

De rechtbank heeft miskend, dat appelland in de zienswijze en tijdens het gehoor op 9 maart 2007 een aannemelijke en afdoende verklaring heeft gegeven voor de omstandigheid dat hij weinig details kan geven voor wat betreft data van gebeurtenissen en beschrijving van plaatsen waar hij in de periode voor zijn vlucht heeft verbleven. Zo heeft hij aangegeven, dat hij nog erg jong was, slechts een aantal jaren naar school was geweest, nooit geleefd heeft met data en sinds de aanval van de rebellen op zijn woonplaats eigenlijk voortdurend op de vlucht is geweest als hij niet gevangen zat. Zo voelde hij zich bijvoorbeeld bij zijn vriend in , die hem gedurende enkele maanden heeft opgevangen, absoluut niet veilig. Hij ging bijna niet de straat op. Dat hij de betreffende wijk niet gedetailleerd kan beschrijven is dus logisch.

Verweerder heeft met die door appelland aangevoerde omstandigheden onvoldoende rekening gehouden bij de beoordeling van het relaas, hetgeen door de rechtbank is miskend.

Bovendien betreffen de door verweerder gestelde tegenstrijdigheden geen delen van het relaas die zo essentieel zijn, dat daarmee de geloofwaardigheid van alle andere delen geacht kan worden te zijn aangetast. Dat had de rechtbank zonder terughoudendheid moeten toetsen, hetgeen de rechtbank niet heeft gedaan.

GRIEF 6

Uit de voorgaande grieven volgt, dat de rechtbank de beschikking van verweerder op de asielaanvraag van appelland ten onrechte niet heeft vernietigd voor wat betreft het oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas. Verweerder is in die beschikking niet toegekomen aan een oordeel over de zwaarwegendheid.

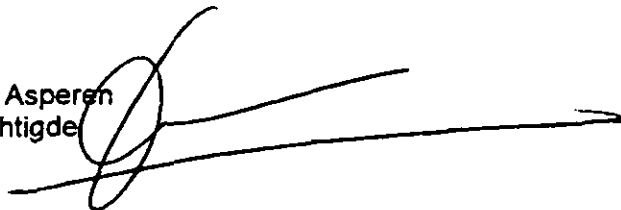
Nu, zoals volgt uit de voorgaande grieven, alsnog zal moeten geoordeeld dat verweerder niet in redelijkheid tot het oordeel mocht komen dat het relaas ongeloofwaardig is, kan ook de beoordeling van het beroep van appelland op artikel 3 EVRM en op een verblijfsvergunning asielaanvraag op de c-grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 niet in stand blijven.

De aanspraken op een verblijfsvergunning op de b- of c-grond van artikel 29, eerste lid Vw2000 hadden moeten worden beoordeeld uitgaande van de geloofwaardigheid van het relaas.

SLOT

De rechtbank heeft het beroep van appelland ten onrechte ongegrond verklaard. Appelland vraagt uw Afdeling om het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank en de beschikking van verweerder waarop die uitspraak betrekking heeft te vernietigen en verweerder te veroordelen tot vergoeding van de proceskosten in beroep en hoger beroep.

Mw.mr. H.C. van Asperen
Advocaat-gemachtigde

cc: Ministerie van Justitie/IND Procesvertegenwoordiging